

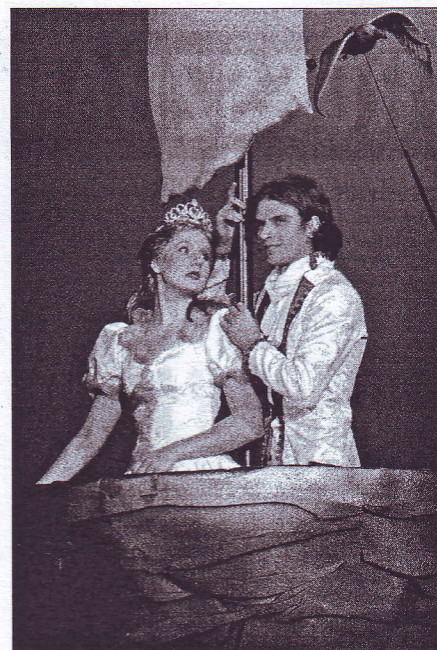
Súlytalan valóság, könnyed álmok

A Diótörő Komáromban

Pille Tamás csakúgy, mint a tavalyi évadban (Süsü, a sárkány) ismét mesejátékot állított színpadra a Komáromi Jókai Színházban, ezúttal az ünnepvárás jegyében. A romantika egyik legjelesebb szerzőjének E. T. A. Hoffmannak A diótörő és az egérkirály című meséjére Csajkovszkij komponált zenét, ezzel téve halhatatlanná Diótörő herceg történetét. Az előadás kockázatmentes gesztus, ami meghálálja magát még akkor is, ha az álmok derüje mögött kénytelenek vagyunk tisztán látni, de az ünnepek miatti elfogultságunk még így is nagyon könnyen beengedi Diótörő herceg könnyed világát.

A produkció nagyon érzékeny talajon egyensúlyoz, és mindamellett, hogy mennyire összpontosít, halványan, de átengedi magán a felnőttek világát megcélzó kritikát. Visszafogottan tálalják számunkra a történet valódi súlyát, mert mesejáték ellenére, itt mégis többről van szó, s ha ezt nem tudnánk magunkkal hozni, még úgysem tévesztene célt a darab. Ezért nincs is benne komolyabb veszély, mert nem akar túl sokat vállalni, amit pedig elvállal, összhangban van azzal, amit ilyenkor elsősorban szem előtt tartunk. Az egyetlen dolog, ami felett talán nem hunyhatunk teljesen szemet az, hogy a két világ, az álmok és a valóság világa nem válik el olyan élesen egymástól, hogy olyan kontraszt alakuljon ki, ami kellőképpen felhívja a figyelmet, és arra ösztönözne, hogy határozottan állást foglaljunk e két világ értékei mellett. Ez abból ered, hogy az előadás-

ban a valóság kissé nyájas, súlytalan, s amikor átlép az álomba, mintha csak egy skálán mozdulna el, s ezáltal mintegy a nézőre bizza a két világ szembeállítását. Merthogy akárhogy is ügyeskedünk, álom és valóság nem fokozati különbséget jelent, hanem, mindaddig szembeállást, amíg meg nem valósítjuk e kettő egységbe olvadását. Természetesen ez már nem is a színház célja. Az előadás technikai része pazar, kellemes és hangulatos díszletek között zajlik a cselekmény, a remekül időzített balettbetétek gyönyörűen koreografáltak, a táncosok teljesítménye magával ragadó. Minden a helyén van, a gyermekszínesz kifejezetten jók, az állandó társulat hozza azt a formát, amiért igazán szeretjük őket. Nem tudom az okát, de a herceget nehezemre esett kedvelni, aki bár nagyszerűen énekel, kissé modorosnak hatott, és nem tudtam igazán közel

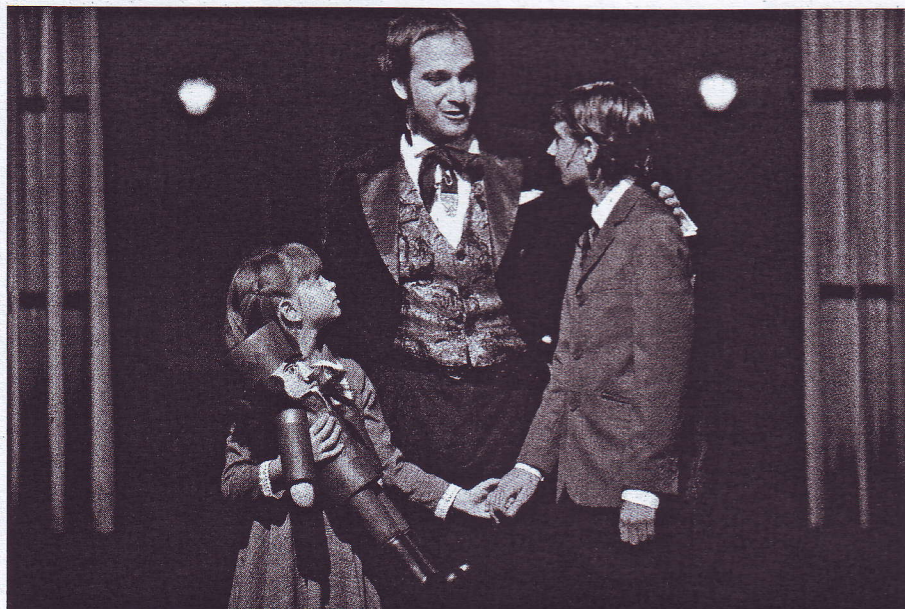
Diótörő herceg Mária hercegnővel. Kalmár Gergely m.v. és Tar Renáta

Szereplők: Kalmár Gergely m.v. (Diótörő herceg) Tar Renáta EJI-ösztöndíjas (Mária hercegnő), Majorfalvi Bálint EJI-ösztöndíjas (Drosselmeyer), Pille Tamás m.v. (Stahbaum főtanácsos), Holocsy Krisztina (Stahbaum főtanácsosné), Hajdú László (Frigyes), Bernáth Tamás (Bernát nagybácsi), Varsányi Mari (Nagymama), Németh István (Nagyapapa), Édes Lili m.v., Schlar Gréta m.v. (Marika), Héglí Bence m.v., Aranyosi Zsolt m.v. (Frici), Cseh Petra m.v., Csorba Máté m.v., Gyurkovics Bence m.v., Lebocz Dávid m.v., Matusek Anita m.v., Panyi Orsolya m.v. (árvaházi gyermekek) Továbbá: Balaskó Edit, Ifjabb Erdélyi Zoltán, Hajnes Roland, Majchrák Krisztina, Nagy László, Rab Zoltán., Balerína: Jessica Leona Carolla m.v. / Yuka Asai m.v., balett táncos fiú: Csujá Gergely m.v. Díszlet, jelmez: Győri Gabi m.v., báb: Palya Gábor m.v., koreográfus: Eicher Tibor m.v. Érdemes Művész, zenei szakértő: Barabás Árpád m.v., korrepetitor: Pálkás Andrásy Zsuzsanna, a rendező asszisztense: Mesinger Nóra. Rendezte: Pille Tamás m.v.

engedni. Mindent egybevetve, a Diótörő nagyon kellemes előadás, ami jókor van jó helyen, és felkínálja magát, hogy szerezsük, s ez nekünk, ha helyenként talán jogosan vagy jogtanul szót is emelhetnénk, cseppet sem esik nehezünkre.

HORVÁTH GERGŐ

Pjotr Iljics Csajkovszkij: Diótörő, zenés játék két részben, Komáromi Jókai Színház, 2010. december 5. 17.00 óra

Majorfalvi Bálint (Drosselmeyer), Schlar Gréta m.v. (Marika) és Aranyosi Zsolt m.v. (Frici)

Fotó: DÖMÖTÖR EDE